

[Jens Peter Jensen.]

har haft, vil blive opretholdt, og vil gerne have det bekræftet her.

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af øl kan vi heller ikke medvirke til. Det skal jo ses i sammenhæng med hele den øvrige økonomiske politik.

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, dvs. afgiften på mineralvand m.v., kan vi heller ikke i denne sammenhæng medvirke til. Jeg synes i øvrigt godt, at man kunne have undladt i hvert fald dette sidste forslag. Det er lidt urimeligt at føre en politik, hvor man giver statstilskud til, at millionæren kan sidde og spise sin fine, dyre franske ost, men kogekøns børn skal svare afgift af deres sodavand. Er det det nye perspektiv, man møder i SFs antiinflationspolitik? Velbekomme!

Gunnar Jensen: Jeg skal som det radikale venstres ordfører omtale vor stilling til lovforslag nr. 28, medens fru Dagmar Andreasen vil redegøre for vor stillingtagen til de øvrige forslag.

I 1968 ønskede den daværende regering at give erhvervslivet en større likviditet. Dette skete for industrien via finansieringsinstitutterne, og det var, hvad industrien ønskede. For at skaffe landbruget samme vilkår og en tilsvarende likviditet, som andre erhverv fik, førtes en forhandling med landbrugets organisationer, og landbruget fik sin likviditet ved den forlængede betalingsfrist for momsafregningen.

Hvis man nu ændrer på disse forhold, kan det tilsyneladende se ud, som om der bliver lighed mellem landbrug og andre erhverv, men det gør der netop ikke. Så sætter man landbruget i en situation, som andre erhverv ikke sættes i, nemlig ved ensidigt fra regeringens side at ophæve en aftale. Regeringen bør tage sig fornøden tid til at forhandle i udvalg og med landbruget. Denne sag haster ikke mere, end at den kan vente også til statsministeren kommer hjem fra sin rejse til Rusland.

Forslaget om statstilskud til mælk og mejeriprodukter er vi modstandere af. Herved får den rige såvel som den fattige tilskud for at bruge en ganske bestemt vare. Vi er da ikke spor i tvivl om, at mælk og mejeriprodukter er sunde fødevarer, men hvorfor kan man ikke lige så godt give til-

skud til andre sunde fødevarer, f.eks. gulerødder, æbler, pærer, grønsager osv., for slet ikke at tale om kartofler? For få år siden fik en landmand omkring 20 kr. for en tønde kartofler. I dag får han 50-60 kr., og prisen i butikken er tilsvarende højere. Hvorfor skal der så ikke gives tilskud til kartofler? Det hele ligner en fikks idé, som SF absolut vil have trumfet igennem, og det lader til, at regeringen ser sig nødsaget til at gennemføre denne lovændring på grund heraf.

Vi vil ikke medvirke til at give tilskud til mælk og mejeriprodukter. Jeg vil gerne slå fast, at dette forslag ikke er et spørgsmål om tilskud til landbruget, men om tilskud til forbrugerne, både rige og fattige.

Regeringen siger selv, at den buket af forslag, som er fremsat her er anti-inflatorisk. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til finansministeren: normalt medregnes afgifter ikke, når pristallet udregnes for forbrugsvarer. Har man besluttet, hvorvidt dette tilskud til mælkeprodukter skal være med til at nedsætte pristallet for forbrugsvarer? Er der taget beslutning herom, så man ved, hvad virkning det vil få på pristallet?

Dagmar Andreasen: Jeg skal på det radikale venstres vegne komme med nogle kommentarer i anledning af lovforslagene om øgede afgifter på tobak, øl, mineralvand, benzin og øgede vægtafgifter.

Når vi i det radikale venstre sammen med mange andre nærmest har råbt på handling fra regeringens side, er det lidt kedeligt at skulle være negativ, når der endelig sker noget. Hele befolkningen længes jo efter, at der bliver gjort noget effektivt, noget som man kan tro på, noget man virkelig tror kan bringe balance i forholdet mellem produktion og forbrug. Men hele den stribe af forslag, vi er præsenteret for her, er der jo ikke nogen, der for alvor kan nære tillid til.

Økonomerne sagde tydeligt i foråret, at nu skulle man til at revidere sin opfattelse af kasseoverskuddets velsignelser, og det er der mange jævne mennesker, der har tænkt, før vismændene sagde det. Hvis regeringen vil henvise til, at det her er gamle prøvede forslag, er der jo ikke andet end én ting at svare: at situationen er en ny. Efter at arbejderne i de senere år ikke har fået nogen reallønsforbedring, er der nu ikke nogen, der kan få dem overbevist om, at det er deres